aby bylo použito ustanovení § 92 tr. zák., jest nesrozumitelné, proč neuložil trest vězení, když přece uložený trest mohl vysloviti již podle ustanovení § 66 tr. zák. Poněvadž tedy ani výrok rozsudkový ani jeho důvody neposkytují spolehlivého vodítka pro přezkoumání, na jakém základě byl trest vyměřen, jest výrok rozsudkový nesrozumitelný a rozsudek trpí zmatečností, uvedenou v § 384 čís. 10 tr. ř., k níž podle posledního odstavce téhož paragrafu hleděti jest z povinnosti úřední. Bylo tudíž rozhodnuto, jak uvedeno ve výrokové části usnesení a zmateční stížnost poukázána na toto rozhodnutí.

Čís. 4444.

Vazba jest nezaviněná ve smyslu § 94 tr. zák., nepodnikl-li pachatel až na to, že spáchal trestný čin, nic, co ospravedlňovalo její uvalení.

(Rozh. z 24. srpna 1932, Zm IV 358/32.)

Nejvyšší soud přezkoumal trestní věc proti R. P., obžalovanému pro zločin podle § 462 tr. zák. a j., a na základě veřejného líčení o zmateční stížnosti veřejného žalobce vynesl rozsudek, jímž zmateční stížnosti veřejného žalobce, založené na § 385 čís. 2 tr. ř., vyhověl, rozsudky obou soudů nižších stolic zrušil ve výroku, jímž obžalovanému R. P. byla do trestu započtena vyšetřovací vazba od 10. prosince 1930 do 15. února 1932, a vyslovil, že se obžalovanému R. P. tato vazba do trestu nezapočítává.

Důvody:

Proti rozsudku soudu odvolacího ohlásil a provedl veřejný žalobce zmateční stížnost podle § 385 čís. 2 a 3 tr. ř. Poněvadž generální prokurátor vzal zmateční stížnost, založenou na § 385 čís. 3 tr. ř., zpět, byla přezkoumána zmateční stížnost jen pokud z důvodu zmatečnosti podle § 385 čís. 2 tr. ř. napadá rozsudek odvolacího soudu pro započtení do trestu vazby vyšetřovací, kterou obžalovaný vytrpěl do vynesení rozsudku soudu prvé stolice. Zmateční stížnosti jest přiznati oprávnění. Obžalovaný, jakmile byly prozrazeny jeho trestné činy, uprchl do Polska, byl v Krakově dne 1. září 1930 zatčen a po provedeném řízení o vydání dopraven do věznice krajského soudu v Levoči, kde na něho byla uvalena vyšetřovací vazba, která trvala až do vynesení rozsudku soudu prvé stolice. Soud odvolací odůvodnil započtení této vazby do trestu úvahou, že jde o těžké trestné činy, že vyšetřovací vazba byla nařízena i podle § 141 čís. 2 tr. ř., tedy z důvodu, který jest podkladem započtení vyšetřovací vazby. Názor tento příčí se ustanovení § 94 tr. zák. v doslovu zák. č. 1/20, podle něhož jest vazbu započísti jen, když ji odsouzený nezavinil. Nezaviněnou jest vazba, když pachatel až na to, že spáchal trestný čin, nepodnikl nic, co ospravedlňovalo uvalení vazby. V souzeném případě obžalovaný po spáchání a prozrazení činu uprchl do ciziny, předsevzal tedy čin, který sám o sobě jest podle § 141 čís. 2 tr. ř. důvodem pro uvalení vyšetřovací vazby. Podle stálé praxe nejvyššího soudu nelze vyšetřovací vazbu, kterou obžalovaný

zavinil útěkem, do trestu započítati. Okolnost, že mimo důvod naznačený byla vyšetřovací vazba uvalena i z důvodu jiného, nemá významu. Pokud tedy za tohoto stavu věci obžalovanému byla do trestu vyšetřovací vazba započítána, byl zaviněn zmatek podle § 385 čís. 2 tr. ř. Bylo tudíž zmateční stížnosti veřejného žalobce vyhověno.

Čís. 4445.

Vedľa trestu 15 ročnej káznice uložený trest peňažitý nemožno premeniť na ďalší trest na slobode; stalo-li sa tak, bol zavinený zmätok podľa § 385 č. 2 tr. p.

(Rozh. z 31. augusta 1932, Zm III 299/32.)

N a j v y š š í s ú d, preskúmavši trestnú vec proti L. I., obžalovanému zo zločinu pokusu usmrtenia viac ľudí a i., po verejnom pojednávaní o zmätočnej sťažnosti obžalovaného a obhájcu vyniesol rozsudok, ktorým z dôvodu zmätku podľa § 385 č. 2 tr. p. z úradnej povinnosti zrušil rozsudok porotného súdu vo výroku o premene uloženého trestu peňažitého na trest káznice a tento výrok pominul.

Z d ô v o d o v:

Najvyšší súd preskúmajúc túto trestnú vec zbadal toto: Súd prvej stolice, odsúdivši obžalovaného na 15 rokov káznice a na 100 Kč peňažitého trestu, premenil tento peňažitý trest, jestli by bol nevymožiteľný, podľa § 53 tr. zák. a § 8 tr. nov. z r. 1929 na ďalší 1 deň káznice. Výrokom o tejto premene peňažitého trestu na ďalší trest na slobode bol zavinený zmätok podľa § 385 č. 2 tr. p., lebo ustanovenie 5. odst. § 8 tr. nov. z r. 1929 zakazuje uloženie náhradného trestu, keď vedľa peňažitého trestu bol vymeraný aspoň 15-ročný trest na slobode. Poneváč zmätok bol v neprospech obžalovaného, bolo ho dbať z úradnej povinnosti podľa posl. odst. § 385 tr. p. Preto bol rozsudok prvého súdu v tomto bode zrušený podľa 1. odst. § 33 por. nov. a výrok o premene peňažitého trestu pominutý.

Čís. 4446.

I. Aby skutková otázka, týkající se návodce k trestnému činu (§ 69 č. 1 tr. zák.) vyhovovala ustanovení § 5 odst. II. por. nov., musí obsahovati všechny skutkové okolnosti podle stavu věci v době návodu, nikoli podle toho, jak byl čin později v konkretním případě spáchán.

II. Návod k pachatelství absorbuje případný návod k pomocnictví.

(Rozh. z 31. srpna 1932, Zm IV 298/32.)

V trestní věci proti J. H. a společníkům pro zločin loupeže podle § 344 tr. zák. byl obžalovaný Š. P. odsouzen porotním soudem pro účastenství